

Arrest

nr. 127 295 van 22 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. BUELENS, loco advocaat B. DE SCHRIJVER, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 8 november 2010 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 januari 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Bhutaneese nationaliteit te beschikken, tot de Nepalees-sprekende bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Samchi (Samtse) in Bhutan.

Toen u ongeveer zeven of acht jaar oud was (° 1978) verliet uw moeder met u Bhutan omdat er toen een grote revolutie was in Zuid-Bhutan. Uw vader, die actief was bij de Bhutan People's Party (BPP) was gearresteerd in het dorp van de Bhutanese leider van de Nepalees-sprekende bevolking, Tek Nath Rizal, in het district Chirang. Het leger en de politie kwamen bij jullie thuis, verbrandden alle identiteitsen gronddocumenten, namen alle waardevolle spullen in beslag en staken het huis in brand. Ze vroegen jullie Bhutan te verlaten.

Uw moeder trok met u naar Darjeeling in India en jullie verbleven er drie jaar. In 1991 trok u omwille van de vele controles en omdat jullie geen documenten hadden naar Jhapa in Nepal. Uw moeder zou u later vervoegen maar kwam nooit. U verbleef er ongeveer zes à zeven jaar en werkte er als lader en lossen van vrachtwagens.

In 1999 bracht uw werkgever u naar Waling Syangja in Nepal om daar samen met vijftien anderen een weg aan te leggen. In 1999 huwde u traditioneel met uw echtgenote GC (K.) (o.v. 6.718.800) U verbleef tot 2005 in Waling Syangja. Omdat jullie geen documenten hadden, pakte de politie jullie verscheidene keren op. Daarom gingen jullie terug naar Darjeeling in India en verbleven er tot 2008. In december 2008 pakte de politie jullie daar op omdat jullie geen documenten hadden. Op vijf december 2008 trokken jullie opnieuw naar Jhapa. Jullie boden er zich aan in de kampen voor Bhutanese vluchtelingen maar jullie werden geweigerd omdat jullie geen bewijzen hadden. Jullie verbleven er één à twee dagen en trokken toen naar Kathmandu. Daar werd jullie kind geboren.

Ook in Kathmandu pakte de politie jullie vaak op. Smokkelaars vertelden u dat het beter was om naar een ander land te gaan en regelden alles voor jullie.

Op 5 november 2010 trokken jullie naar New Delhi in India. Daar namen jullie op 7 november het vliegtuig. Met een tussenstop op een u onbekende plaats vlogen jullie naar Parijs, Frankrijk. Dan werden jullie met de auto naar België gebracht waar jullie op 8 november 2010 aankwamen. Dezelfde dag vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Over de door u aangehaalde medische problemen (CGVS p. 2), merk ik op dat deze geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Ingevolge artikel 76bis van de Vreemdelingenwet, ingevoegd door artikel 363 van de Wet van 27 december 2006 houdende diverse bepalingen (I)(1) dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag van machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9, eerste en derde lid, van de wet van 15 december 1980.

Na het gehoor door het CGVS stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. Uw herkomst uit Bhutan als Nepaleessprekende en daarmee uw beweerde Bhutanese nationaliteit zijn immers ongeloofwaardig en dit om verscheidene redenen.

Ten eerste verklaarde u geen verwanten of kennissen te hebben in de kampen voor de Bhutanese vluchtelingen in Nepal. Gevraagd hoe u wist dat u geen kennissen of verwanten had in deze kampen verklaarde u dat uw moeder u dat zei. U hebt zich echter nooit geïnformeerd of u verwanten of kennissen had in deze kampen (CGVS pp. 7-8). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier hebben echter alle Nepaleessprekende Bhutanese vluchtelingen kennissen of verwanten die in deze kampen verblijven (of hebben verbleven). U verklaarde dat jullie zich ub één van deze kampen hebben aangeboden maar dat ze jullie daar weigerden omdat jullie niet over bewijzen beschikten (CGVS p. 7). Ik stel echter vast dat u niet kon aangeven in welk kamp jullie zich hebben aangeboden en dat u, ondanks dat u ongeveer drie jaar in Jhapa verbleef, niet weet hoeveel van die kampen er zijn en hoe ze noemen. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u zich bij die kampen hebt aangeboden en daar niet werd toegelaten omdat u geen bewijzen had (CGVS pp. 7-8).

Ten tweede verklaarde u Bhutan te hebben verlaten toen u zeven à acht jaar oud was, ergens rond 1987 of 1988 omdat er in 1985 of 1986 een grote revolutie was in Zuid-Bhutan met de BPP en uw vader die actief was voor de BPP was opgepakt. Het leger en de politie dwongen jullie daarna het land te verlaten (CGVS pp. 8, 10-12). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier bestond de BPP toen nog niet en is het dus niet mogelijk dat uw vader toen voor de BPP actief zou zijn geweest. Bovendien grepen de demonstraties van de Nepaleessprekende bevolking in zuid-Bhutan niet in die periode plaats. De redenen waarom u Bhutan zou hebben verlaten, situeren zich dus na uw vertrek uit Bhutan. U kon ook niets meer vertellen over de "ontvoering" van uw vader en de achtergrond ervan en u

hebt zich ook nooit verder geïnformeerd wat er met uw vader is gebeurd. Evenmin hebt u zich geïnformeerd over wat er met uw moeder is gebeurd (CGVS p. 8).

Ten derde kon u over de verschillen tussen de Nepalees-sprekende bevolking in Bhutan en de andere Bhutanezen enkel aangeven dat er hindu's en boeddhisten zijn. Andere verschillen wist u niet. U kon ook niet aangeven hoe de Nepaleessprekende bevolking als etnie in Bhutan wordt genoemd, noch welke andere bevolkingsgroepen er in Bhutan leven. Gevraagd naar wat de heersende bevolkingsgroep was en is in Bhutan verklaarde u dat het de "Driglam Namzhal" was (CGVS p. 3). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier is de "Driglam Namzha" geen etnische groep maar een heel ander element in de problemen van de Nepaleessprekende bevolking van zuid-Bhutan. U heeft zich over deze zaken ook nooit verder geïnformeerd (CGVS pp. 3, 9-10).

Ten vierde kon u de problemen van de Nepaleessprekende bevolking die aanleiding gaven tot de exodus uit Bhutan amper toelichten. U verklaarde dat er een etnische groep was, de "Driglam Namzhal", die in Bhutan één taal, één religie en één kaste wou en dat al wie niet tot die etnische groep behoorde het land moest verlaten. Verder verklaarde u dat wie niet akkoord ging werd bedreigd, opgepakt, ontvoerd, verkracht en dat de huizen in brand werden gestoken. U verklaarde dat de bevolking van zuid-Bhutan toen verenigd was en tegen de regering was en verwees daarbij naar de BPP. Volgens uw verklaringen begonnen deze problemen in 1985, duurden ze verder tot 1987 en verliet de Nepalees sprekende bevolking in de periode 1989-1990 in grote getale Bhutan (CGVS p. 10). Zoals al aangehaald en volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier zijn de problemen tussen de Nepaleessprekende bevolking en de Bhutanese overheid pas echt begonnen in de periode nadat u, volgens uw verklaringen, Bhutan al had verlaten. Bovendien bestond volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier de BPP nog niet toen u Bhutan verliet en kwam het verzet van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep tegen de tegen haar gerichte maatregelen ook pas later echt op gang. De uittocht van een groot deel van de Nepaleessprekende bevolking uit Bhutan naar Nepal begon ook pas eind 1990 en nam toe in 1991. Zoals al aangehaald is de "Driglam Namzha" volgens deze informatie ook geen etnische groep. U heeft zich over de problemen van de Nepaleessprekende bevolking ook nooit verder geïnformeerd. (CGVS p. 11).

Gevraagd naar de namen van activisten in Nepal en India voor de zaak van de Nepaleessprekende vluchtelingen uit Bhutan en namen van organisaties die opkomen voor de rechten van de Nepaleessprekende vluchtelingen uit Bhutan behalve de BPP moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 11). Gezien u verklaarde dat uw vader zou zijn opgepakt in het dorp van Tek Nath Rizal (CGVS p. 11) is het uitermate bevreemdend dat u niet naar deze activist en zijn organisatie verwees. Dit wijst er op dat u uw verhaal probeert te verbinden met de naam van één van deze activisten zonder dat u er enigszins een minimale affiniteit vertoont ermee wat van u nochtans kan worden verwacht gezien u er de verdwijning van uw vader probeert mee te verbinden.

Verder legde u ongeloofwaardige verklaringen of over uw reisdocumenten. U verklaarde dat u van Nepal naar India ging en in New Delhi het vliegtuig nam en met een tussenstop op een u onbekende plaats naar Parijs, Frankrijk, vloog. U verklaarde dat jullie gebruik maakten van Nepalese paspoorten op naam van (K.C.) en (S.C.). Gevraagd naar de geboorteplaats in het paspoort van (K.C.), het paspoort dat u gebruikte, moest u het antwoord schuldig blijven. U verklaarde dat u geen details wist en enkel de namen kende, dus was u niet op de hoogte van de geboortedatum vermeld in het paspoort. U wist ook niet welke visa er in werden aangebracht en wat de reisreden was voor het uitreiken van het visum (CGVS pp. 8-9). Gezien het grote risico op persoonlijke controle tijdens de reis en tijdens het inreizen van de Schengenzone is het niet aannemelijk dat de smokkelaar jullie niet beter op de hoogte heeft gebracht van de gegevens in jullie reisdocumenten. Het risico voor zowel u als de smokkelaar op ontmaskering is dan immers zeer reëel. U legde ook ongeloofwaardige verklaringen af over hoe jullie de Schengenzone in reisden op de luchthaven van Parijs. U verklaarde dat de smokkelaar de paspoorten toonde aan de migratiediensten en dat hij de vragen beantwoordde en dat jullie niets mochten zeggen van de smokkelaar (CGVS p. 8-9). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier wordt iedereen die de Schengenzone binnenkomt op deze luchthaven persoonlijk gecontroleerd en is het niet mogelijk dat de smokkelaar in jullie plaats de identiteitsdocumenten neerlegt. U legt ook geen enkel begin van bewijs neer over uw reis. U verklaarde dat de smokkelaar de paspoorten en de "citizenship cards" inhield. Gevraagd naar de vliegtuigtickets verklaarde u dat hij die ook meenam. U had echter voordien al verklaard dat hij enkel de paspoorten en de "citizenship cards" inhield en niets anders. Gevraagd of hij nog iets meenam, verklaarde u dat hij alles wat hij jullie gaf, meenam. Daarop gevraagd wat dat dan allemaal was, verklaarde u plots dat hij jullie niets gaf en alles bijhield en dat u niet wist wat dat was. Gevraagd naar jullie instapkaarten verklaarde u dan plots weer dat hij dat had terwijl u net voordien niet wist wat hij allemaal bijhield. Ook toen u naar de bagagelabels werd gevraagd, verklaarde u opnieuw dat hij alles meenam (CGVS p. 9). Uw verklaringen over waarom u geen documenten kunt neerleggen die uw reis staven, zijn dus helemaal onsamenhangend en u past ze aan

de vraagstelling aan. Dit alles laat het CGVS toe op een gereede wijze te vermoeden dat u met uw persoonlijke documenten bent gereisd en dat u deze documenten achterhoudt teneinde voor de Belgische autoriteiten uw werkelijke identiteit, nationaliteit en reisweg en –data te verhullen. Uw verklaringen over de omstandigheden van uw reis en de door u gebruikte reisdocumenten zijn dan ook niet aannemelijk en u tracht zodoende de asielinstanties te verhinderen een reëel zich te krijgen op uw werkelijke situatie.

Doorheen het gehoor verwees u meermaals naar het feit dat u op heel jonge leeftijd Bhutan hebt verlaten en enkel weet wat uw moeder u vertelde (CGVS pp. 3-4, 6, 8, 10-11). Ik aanvaard dat een asielzoeker die op heel jonge leeftijd zijn land van herkomst heeft verlaten geen uitgebreide kennis kan hebben van zijn land van herkomst. Echter, van een asielzoeker die omwille van zijn etnische achtergrond en omdat zijn vader op politiek-etnische gronden werd vervolgd zijn land van herkomst moest verlaten, kan ik redelijkerwijs verwachten dat hij zich enigszins op de hoogte stelt over zijn etnische achtergrond, de problemen van de etnische groep waartoe hij beweert te behoren en over wat er met zijn vader zou zijn gebeurd en waarom. Dat u dit niet hebt gedaan, wijst op een dermate grote desinteresse in deze zaken dat ik geen geloof kan hechten aan uw verklaringen dat u tot de Nepaleessprekende bevolkingsgroep van Bhutan behoort en dat u uit Bhutan afkomstig zou zijn en dus over de Bhutanese nationaliteit zou beschikken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten, in het bijzonder over zijn identiteit, land van herkomst, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, asielmotieven, de door hem afgelegde reisroute en de daarbij gebruikte reisdocumenten. Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Gezien de ongeloofwaardigheid van uw herkomst uit Bhutan en uw beweerde Bhutanese nationaliteit stel ik vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Voor uw partner, GC (K.) (o.v. 6.718.800), nam ik eveneens een beslissing tot Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de ongeloofwaardigheid van haar beweerde herkomst uit Bhutan en haar beweerde Bhutanese nationaliteit.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 52, 62 en 63/2 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het

verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien hij de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Wat de opgeworpen schending van artikel 63/2 vreemdelingenwet betreft, merkt de Raad op dat dit artikel werd opgeheven.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Voor zover hij Bhutaan is en hij geen nationale identiteitsdocumenten kan voorleggen van zichzelf of van zijn ouders, kunnen zijn verklaringen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn Bhutanese herkomst en Nepali afkomst en de hieruit voortvloeiende vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, elk motief of elke tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Zoals correct door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing is weergegeven, kan uit de door verzoeker aangebrachte elementen slechts een verregaande onwetendheid blijken van de Nepalese bevolkingsgroep uit Bhutan. Waar verzoeker verklaart toen hij nog maar zeven of acht jaar oud was te zijn gevlucht in zeer traumatische omstandigheden en na zijn vlucht nooit meer naar Bhutan te zijn teruggekeerd, kan worden aangenomen dat zijn bekendheid met dit land vervaagd is. Echter dit kan niet beletten dat verzoeker voldoende toelichtingen kan geven waaruit zijn nationaliteit en etnische herkomst kan blijken. Verzoeker is immers vertrokken met zijn moeder zodat het redelijk is dat ze hem vertelde over zijn vader en de familie(geschiedenis). In zoverre dit uitzonderlijk niet het geval zou zijn geweest, dan nog dient minstens te worden aangenomen dat zijn moeder gebruiken en gewoonten had die kenmerkend zijn voor de Nepaleessprekende Bhutanen en zij minstens aan hem, of in zijn aanwezigheid aan burens of vrienden, eenvoudige vragen zal beantwoord hebben als wie ze zijn en waar ze vandaan komen. Verzoekers totale onbekendheid met de naam van de Nepaleessprekende bevolkingsgroep in Bhutan (gehoor p. 3) en zijn bewering dat "*er zijn geen verschillen*" met de Bhutanen (gehoor p. 9), zijn dan ook een duidelijke indicatie dat hij niet in aanraking kwam met de Lhotshampa. Verzoeker kan evenmin enige andere bevolkingsgroepen toelichten in Bhutan terwijl ook hier kan aangenomen worden dat verzoekers moeder hem in de loop de jaren vertelde waarom ze moesten vluchten. Dat verzoeker verkeerdelijk stelt dat de Dik Nam Namzal (fonetisch) de heersende bevolkingsgroep is (gehoor p. 3) duidt opnieuw op een gebrek aan elementaire kennis. Indien uit de objectieve informatie kan blijken dat de Driglam Namzhal inderdaad een relevant element is, dan stemt deze culturele beleidslijn geenszins overeen met de Nepalese bevolkingsgroep in Bhutan.

Verzoeker is, behalve de loutere en algemene vermeldingen dat er hindoes zijn en boeddhisten, dat ze in Bhutan één taal en één kaste wilden en dat mensen die niet tot die etnische groep behoorden het land uit moesten, niet op de hoogte van de concrete kenmerken van de Nepali in Bhutan, noch van hun problemen en de redenen aan de basis van hun exodus (gehoor p. 10). Verzoeker verklaart dat de revolutie begon in 1986/1987 met de BPP, terwijl uit de objectieve informatie blijkt dat de stichting van de BPP pas in 1990 plaats vond. Verzoeker kent geen belangrijke activisten of organisaties. Verzoeker kan evenmin de namen en termen Jai Gorkha, Masur Chetri, Garjaman Gurung en Dalchan Gurung, Buudhatoli en Ngolop duiden (gehoor p. 11).

Verder is het gezien de aan het administratief dossier toegevoegde informatie niet aannemelijk dat verzoeker geen enkele verwant of kennis of dorpsgenoot kent. Evenmin is aanvaardbaar dat verzoeker en zijn moeder geen contact zouden gezocht hebben of na hun aankomst in India in contact zouden gebleven zijn met andere Bhutaanse Nepali families met wie ze samen reisden, noch zich anderszins zouden geïnformeerd hebben (gehoor p. 3, p. 8). Verzoeker tracht zijn onwetendheid toe te dekken met de verklaring dat hij in 2008 in het vluchtelingenkamp in Jhapa, Bhudabare niet binnen werd gelaten in het UN kantoor omdat hij geen identiteitsdocumenten kon voorleggen (gehoor p. 4) wat geenszins geloofwaardig is, te meer het net tot de UNHCR opdrachten behoort om ongedocumenteerde vluchtelingen te ontvangen, te horen, opvang te zoeken en hulp te bieden. Bovendien licht verzoeker niet toe waarom hij alsdan niet minstens met Bhutaanse Nepali contact hield of hulp zocht binnen hun sociale netwerken. Voorts kan vastgesteld worden dat verzoeker geen andere namen van kampen of zelfs bij benadering het aantal van deze vluchtelingenkampen kan geven (gehoor p. 7).

3.4. Verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn Nepalese afkomst en Bhutanese herkomst laten daarenboven net toe te verwachten dat hij wel zou navragen naar de achterliggende politiek die de aanleiding vormt van zijn eigen problemen en toenadering zoeken tot zijn gemeenschap, minstens op de hoogte zou zijn van hun situatie die hem immers persoonlijk raakt gezien zijn vader in 1987/1988 beweerdelijk zou ontvoerd zijn en hun huis in brand zou zijn gestoken. Dit is niet het geval en verzoeker kan niet toelichten waarom de Nepaleessprekende Bhutanen 'anders' zouden zijn en waarom dit mogelijk een probleem wordt geacht, noch waarom zijn vader ontvoerd zou zijn. Daarenboven stelt de Raad vast dat waar verzoeker stelt dat zijn vader ontvoerd werd en zijn moeder hem meenam naar India (gehoor p. 3-4), dit ernstig tegenstrijdig is aan zijn verklaringen op de DVZ waar hij stelde dat hij met zijn beide ouders naar India ging omdat zij vonden dat de situatie niet leefbaar was (verklaring 3.5). Daargelaten dat de grote golf van (gedwongen) uitwijzingen van Nepali uit Bhutan in 1992 plaatsvond terwijl verzoeker dit in 1989-1990 situeert, blijkt uit de objectieve informatie inderdaad dat er gewelddadige onregelmatigheden waren in 1986-1988, doch dit kan niet gelijkgeschakeld worden met de 'revolutie' waarnaar verzoeker verwijst (gehoor p. 10). Hoe dan ook zijn deze elementen niet van dien aard om de hoger vastgestelde fundamentele en bijzonder ernstige onwetendheden over essentiële aspecten van de Lhotshampa om te buigen. Verzoekers komst naar Europa veronderstelt minstens een doorzetting en een bewuste keuze. Verzoeker toont niet aan waarom hij dit wel had om zijn migratie naar Europa op te zetten en niet, ook niet doorheen zijn volwassen leven, om zich te informeren naar zijn herkomst, naar zijn eigen bevolkingsgroep en naar mogelijke uitwegen in Bhutan, India of Nepal. Dat verzoeker geen moeite gedaan heeft, getuigt van een verregaande desinteresse die niet verenigbaar is met zijn beweerde afkomst en herkomst. Verzoekers verschoningen ter zake overtuigen niet. Dat verzoeker Nepalees spreekt, toont hoogstens aan dat hij tot de Nepalese bevolkingsgroep behoort, niet dat hij de Bhutaanse nationaliteit zou hebben. Immers er kan in deze slechts vastgesteld worden dat verzoeker evenzeer onbekend is met de Nepaleessprekende Bhutanen in India of Nepal waarmee hij manifest geen contact had of zocht. Verzoeker toont geen band aan met Bhutan of de Nepaleessprekende Bhutanen, zodat bezwaarlijk geloof kan worden gehecht aan de hierop gesteunde asielmotieven.

3.5. Aangaande het gebrek aan reisdocumenten en de ongeloofwaardig geachte reisweg, stelt de Raad vast dat dit maar één van de zovele motieven is van de bestreden beslissing, wat echter wel degelijk een belang heeft bij de beoordeling van het asielrelaas te meer nu verzoeker niet aantoont afkomstig te zijn uit Bhutan, dus wel identiteitsdocumenten moet kunnen voorleggen die zijn ware nationaliteit kan aantonen en zelf stelt dat hij met een Nepalees paspoort reisde (CGVS-gehoor p.7) waarvan evenmin wordt aangetoond dat dit vals zou geweest zijn. Bovendien kunnen originele identiteitsdocumenten uiteraard indicatoren zijn voor de waarachtigheid van het asielrelaas alsmede de laatste verblijfplaats(en). Verzoekers asielrelaas komt voor als een slecht ingestudeerd verzonnen verhaal terwijl enkel van hem verwacht wordt dat hij met geloofwaardige persoonlijke en objectieve elementen en verklaringen zijn levensloop en herkomst kan aannemelijk maken. Dit is niet het geval. Verzoeker is dermate algeheel onwetend dat hij zijn beweerde herkomst uit Bhutan zelf ondergraaft.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in aanmerking worden genomen.

3.7. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Bhutan. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan op dit punt en zijn de afgelegde verklaringen onvoldoende om enige band met Bhutan aan te tonen. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel

48/4 van de vreemdelingenwet. De overige middelen en documenten kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten.

3.8. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. ROSIER	K. DECLERCK
-----------	-------------